

Búcsú Pesti Lajostól

2013. október 22. 10.10

2013. szeptember 10-én elhunyt Pesti Lajos. A 88 esztendő Pesti Lajos utolsó mohikánja volt a kialakuló magyar számítástechnika vezéregyéniségeinek. Sebestyén Jánossal együtt ők alakították ki a magyar számítástechnika alapvető struktúráit.

Kiváló taktikai érzékű politikus és nagyformátumú szervezetépítő volt. Mint politikus pontosan és időben ismerte fel az adott kor kihívásait. Jól választotta ki e kihívások megoldásához a megfelelő partnereket, jelszavakat, megszerezte és jól kezelte a szükséges erőforrásokat, és ügyesen kötött praktikus kompromisszumokat. Így sikerült elérnie, hogy Magyarország számítógépesítésének feladatát a Központi Statisztikai Hivatal kapja meg, s hozzá annyi erőforrást, amennyi – ha nem is bőven – de, már elegendő volt a feladatok módszeres ellátására.

Mint a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) munkatársát bízták meg azzal, hogy teremtsen meg a magyar számítástechnika alkalmazásának feltételeit. Első nagy feladata az volt, hogy az 1949-es népszámlálás során nyert adatállományt „gépre szervezze”. Gépen akkor természetesen lyukkártya tabulátorokat és szortereket értettek. Munkáját olyan sikerrel végezte, hogy a Minisztertanács a KSH-t bízta meg azzal, hogy gazdálkodjon az ország lyukkártya-gép állományával. Az 1960-as évektől azután e feladat átnőtt az ország elektronikus adatfeldolgozási rendszereinek koordinálásává. Miután e feladat jelentette egyben a számítógépek importjának irányítását is, így felügyelete alá került az IBM Magyarország is.

E munkája során átgondolt hálózatát alakította ki a számítógépek alkalmazását elősegítő intézményeknek. Megalapította a számítástechnikai mintaalkalmazások kialakítására az INFELOR-t, a számítástechnikai ismeretek képzésére a SZÁMOK-ot, a számítógépek importjára, installálására, szervizére az OSZV-t. Az ország adatfeldolgozását a SZÜV megyei számítóközpontjai köré szervezte, míg az államigazgatási feladatok kiszolgálására az ÁSZSZ-t hozta létre. Irányításával a Hivatal Számítóközpontja világszerte elismerést vívott ki a statisztikai adatok magas szintű gépi feldolgozásával, elemzésével. Minden intézmény létesítése épületek emelésével, drága számítógépek felszerelésével, és több száz fős személyzet kiképzésével járt együtt. Nagy fontosságot tulajdonított a médiának. Az ő nevéhez fűződik a magyar elektronikus média kialakítása: Statisztikai Kiadó Vállalat, illetve a Számítástechnikai Tájékoztató Iroda. Kiadta az első számítástechnikai havi lapot (Számítástechnika), ill. tudományos magazint (Információ Elektronika). A SZÁMOK-ban Videostúdiót hozott létre.

Tevékenységét a KSH elnökhelyetteseként végezte, de ő volt a magyar főkonstruktor a szocialista országok számítástechnikai alkalmazásai együttműködésének is.

Nyugdíjba menetele után hosszú évekig a SZÁMALK-ban kamatoztatta bölcs szervező képességét. Napjainkig örömmel és nyíltan tett eleget minden szakmai kérésnek: emlékezett, írt, előadást tartott, gyámolt.

Határozott, de híresen kiegyensúlyozott irányító volt, elegáns, mindig friss humorral. Halkan nyugalommal fogadta partnerei érveit, de pengeéles szellemességgel riposztzott, emelte ki a megoldásra váró probléma lényegét. Munkatársait – pedig sok volt – határozottan megvédte, és egy nem könnyű politikai környezetben kiállt értük. Legközelebbi társai hosszú évtizedeken keresztül harcoltak vele, vállalva.

A Neumann Társaságnak patrónusa és alapító tagja volt. Felkarolt minden hasznos, nemes kezdeményezést. Egyike volt, aki leghamarabb kiérdemelte társaságunk legmagasabb kitüntetését, a Neumann-díjat.

Fájdalommal és tisztelettel hajtunk fejet elődünk emléke előtt. Kedves Lajos, nyugodj békében!

Budapest, 2013, október 21.

Havass Miklós

forrás: <http://njszt.hu/neumann/hir/20131022/bucusu-pesti-lajostol>